

μωρογράφος, ὁ. Νεφ. Κανσοκαλυβ. — «'Εφ.» 28 'Ιουν. 92.
μωροδοξία, ἡ. Δ. Κακλαμάν. 89.
μωροδοξος, 2. «'Εφ.» 4 Σεπτ. 88.
μωροεγωϊσμοί, οἱ. 'Ακρ. 9 Μαΐου 97.
«μωροειδή τὴν χροάν ἀίμοσφαίρια.» Θ. Ἀφεντ. 76.
μωροεπαγγελία, αἰ. Bull-dog ἐν 'Ακρ. 27 'Απρ. 92.
μωροευλάβεια, ἡ. 'Αδ. Κορ.
μωροθανμαστία, ἡ. 'Αδ. Κορ. — Ὑπ. ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ ἐπιθ. μωροθάμματος.
μωροθηριολόν, τό. 'Ακρ. 14 'Απρ. 92.
μωροθελός, 2. 'Ακρ. 3 Νο. 89.
μωροκομῆιον, τό. Ἑρμ. λόγ. 21. — Ν. Δραγ. 51.
μωροκοσμος, ὁ. 'Αρ. Προβελ. 87.
μωροκυβερνήται, οἱ. Γ. Π. ἐν 'Ακρ. 27 'Ιουν. 94.
μωροκοωμικός, 3. (πράγματα.) 'Ακρ. 22 'Ιουλ. 88.
μωρολόγος, 2. 'Αστρ. 3 Δεκ. 96.
μωρολογικός, 3. Καθημερ. 13 'Ιαν. 88.
μωρολογιότης, ἡ. «'Εφ.» 19 'Απρ. 94.
μωρολογιώτατοι, οἱ. 'Ακρ. 20 'Οκτ. 95.
μωρολογιοκοστία, ἡ. 'Ακρ. 12 Νο. 97.
μωρολογίως, ἐπίρ. 'Αδ. Κορ.
μωρολογαίτης, ἡ. Ἑλλήν ἐν 'Ακρ. 22 Μαΐου 92.
μωρομεγάλοι ἄνθρωποι. 'Ακρ. 4 'Οκτωβρ. 92.
μωρομητέρες, αἰ. 'Ακρ. 31 Μαΐου 93.
μωροπαμπόνηρος, 2. 'Αδ. Κορ. 11.
μωροπανοῦργος, 2. 'Ικ. Γ. Λάτρ. 63.
μωροπανοῦρα, ἡ. 'Ιω. Κοκλών. — 'Ιω. Ν. Λεβ. — Β. Φαρσῆς, 69. — 'Αγ. Βλ. λ. 71.
μωροπίστος, 2. 'Α. 'Ρ. 'Ραγκ. 60. — 'Αγ. Βλ. λ. 71.
μωροπίστος, ἐπίρ. Παλιγ. 5 'Ιαν. 90.
μωροπνίκτης, ὁ. Ν. Δούκ.
«μωροποίησης γενική.» Θ. Βελλιαν.
μωροπολιτενταί, οἱ. Γ. Π. ἐν 'Ακρ. 23 Φεβρ. 94.
μωροπολιτικῆ, ἡ. 'Ιωσ. ἀρχιμανδρ. 22.
μωροπολυτέλεια, ἡ. Ριζοσπάστης ἐν 'Ακρ. 17 'Ιουν. 96.
μωροπραξία, ἡ. Δ. Ν. Βερν. 68.
μωροπραξίματα, τά. 'Ακρ. 5 'Ιανουαρίου. 87.

μωροσοφισμός, ὁ. 'Ακρ. 21 Σεπτ. 90
μωροτεχνάσματα, τά. Ριζοσπάστης ἐν 'Ακρ. 17 'Ιουν. 96.
μωροτηλεγραφέω-ω. (!) 'Ακρ. 30 Νο. 89.
μωροφατρία, αἰ. Πρωτὰ 2 'Απρ. 98.
μωροφιλοδοξία, ἡ. «'Εφ.» 19 Φεβρ. 92. — 'Ανατολή 'Αθ. 5 Μαΐου 96.
μωροφιλόδοξος, 2. «'Εφ.» 19 Φεβρ. 92. — 'Αστρ. 28-9 Δεκ. 92. — Πρωτὰ 2 'Απρ. 98.
μωροφενδοδιδάσκαλοι, οἱ. 'Ακρ. 4 Μαρτ. 90.
μωσαϊκόλογος, ὁ. 'Ακρ. 17 Σεπτ. 96.
=μωσαϊκόν, τό. ψηφιδωτὸν τεχνουργήμα. = Γαλ. mosaïque, θηλ. Σκαρλ. λεξ. 56. — Π. Καββαδ. 84 καὶ 98. — 'Αλ. Θ. Φιλὰδ. 94. — 'Αγ. Βλ. λεξ. 97. — 'Οἱ ἐπίθετον ἢ λέξεις ἰσοδυναμεῖ ἐνίοτε τῶν κεντρικῶν, πολυσύνθετον, ὅσον «μωσαϊκὸν κράτος τῆς Αὐστρίας» ἐν Πρωτὰ 14 Νο. 97. — Τὸ ὦ ἐν τῇ λέξει ταύτῃ, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς δυσὶ καὶ ἐν τῇ μωσαϊστικῇ οὐδένα ἔχει λόγον. Κατὰ τοὺς Ῥωμαίκοὺς καὶ Βυζαντινοὺς χρόνους μωσιστὸν καὶ μωσιστὸν (Λατ. opus musivum) ἔκαλετο τὸ διὰ ψηφίδων πολυχρῶμων ἔργον, τὸ καὶ πρότερον ὄν γνωστὸν ἐν τῇ τέχνῃ, ἐπειδὴ μάλιστα τὰ ἰερά φημι Μουσειῶν ἰστρώοντο οὕτω, κατακοσμούμενα ποικίλως, ὅτε καὶ λέξεις κατασκευάσθησαν αἱ μωσισίω-ω, μωσιώμα, μωσιώσις, μωσιάτωρ, μωσιώω, μούσωσις, μωσούστικος, περιληφθεῖσαι ἐν τοῖς Λεξικοῖς τῆς ἀρχαίας γλώσσης, ἐν αἷς πάσαις ὁ τῶν Ἑβραίων προφήτης Μωσῆς (ἢ Μωυσῆς) ὁδοῶν φαίνεται, οὕτε, ἐν ταῖς γραφαῖς μωσῶν καὶ μωσιώσις ἀς τελευταῖον ἀπῆνθησα ἐν «Βυζαντινῶν μελετῶν, ἐν Πετρούπολει 1894» τόμ. α'. τεύχ. 2.
μωσαϊκουργία, ἡ. 'Ακρ. 23 Αὐγ. 92.
μωσαϊκουργοί, οἱ. 'Ακρ. 15 'Ιουν. 92.
Μωσαϊσμός, ὁ ἀπὸ τοῦ τῶν Ἑβραίων προφήτου Μωσέως. Κ. Κούμ. — 'Ιω. Ν. Λεβ. — Δ. Ν. Βερν. 67. — Π. Βράιλ. 71.
μωσαϊστικῆς, ὁ. (=μωσαϊκουργός.) 'Αστρ. 6 'Ιουλ. 93.
Μωυσαΐ, οἱ (πληθ. ἀρ. τοῦ Μωυσῆς.) 94.
Μωυσήσις, ἡ. ὄν. ποιήματος τοῦ Γάλλου 'Ιω. Β. Ρουσσώ. Π. Α. Καββαδ. 73.

